

paa, at § 2 skulde udgaa, maa jeg ogsaa fraraade. Det forekommer mig, at det maa være paatide, at vi engang komme til at tage en saadan Bestemmelse, som den, der findes i § 2. Jeg vil imidlertid sige, at dersom de Herrer vilde være tilfredse, naar de blot fik Forandring i Loven, og dersom de til 3die Behandling vilde stille Forslag om, at § 1 skulde gaa ud istedetfor § 2, skulde jeg stemme for deres Forslag; men da kunde ogsaa godt første Halvdel af § 2 gaa ud, saaledes at hele Loven kom til at lyde saaledes: „Rentefoden er aldeles fri“. Det er ingen ubetydelig Forandring, og jeg tror derfor, at de Herrer ville se, at jeg vil vise Imødekommen i den Retning. Det forekommer mig at være den mest naturlige Maade at omforme Loven paa.

H. M. Petersen: Jeg kan ikke negte, at det ærede Medlem, der sidst talte, er noget imødekommende, men det er paa en egen Maade, at han er imødekommende. Forøvrigt er det mig kjært at være bleven imødetakket af det ærede Medlem, men det gjør mig ondt, at han har udtalt Tvivl om, hvad Andre have udtalt, som dog have lært at kjende, hvorledes det forholder sig i det daglige Liv med den Slags Ting, og have en lang Erfaring i saa Henseende; det gjør mig ondt, at det ærede Medlem har yttret Tvivl om Sandheden heraf, men jeg kan forsikre ham om, at det er aldeles rigtigt, hvad jeg har sagt. Jeg kan gaae endnu videre og sige, at det slet ikke hører til Sjeldenhederne nu, at man ikke engang tager 4 pCt. Jeg skal vise det ærede Medlem en Debitor, som aldrig har givet mere end 4 pCt., og det er mig selv. Jeg har en Kapital til denne Rente, og min Kreditor siger: jeg vil ikke sætte Renten op, thi jeg trænger ikke dertil. Og der er mange flere, med hvem dette er Tilfældet. Naar det ærede Medlem derfor yttrede Tvivl i saa Henseende, saa kan jeg ikke forstaa det anderledes, end at han kun kjender Forholdene, som de, hvad denne Sag angaar, ere ved Frederiksborg; var han kjendt med, hvorledes Forholdene ere andetsteds, vilde han vistnok have bedre Tanker derom. Forøvrigt er

jeg, besynderligt nok, mest enig i hans Motivering og maa dog stemme imod hans Forslag, imedens jeg derimod, skjøndt jeg er fuldstændig uenig i den Motivering, som min ærede Nabo tilvenstre (Madsen) gav, dog maa stemme med ham; men det har sin simple Grund deri, at jeg ikke kan stemme for Rentefodens Frigivelse. Naar der er blevet sagt, at jeg var bange for, at Rentefoden frigaves, saa har jeg aldrig sagt dette; jeg har kun sagt, at saavidt mig bekjendt, var den store jævne Befolkning bange derfor, og jeg har sagt, at jeg ikke fandt, at der var nogen Nødvendighed for, at vi skulde bidrage til at nære den Skræk, som i denne Retning er tilstede hos den. Jeg finder det klogest og rigtigst, at vi beholde de Lovbestemmelser, der nu gjælde i dette Forhold, og opsætte at lade den sidste Rest af Loven dø til den Tid, da den ikke længere har det store Flertal for sig. Men det forekommer mig, at man ikke nu skulde reise dette Spørgsmaal her, thi der er ingen Trang til et Lovforslag som dette; det er min Paastand og det er min Grund. Det er ikke, fordi jeg personlig har nogen Frygt, jeg personlig tror ikke, at der kan være nogen Fare ved denne Foranstaltning. — Hvorfor jeg egentligt begjærede Ordet, var for at advare mod at vedtage noget af de foreliggende Vædringsforslag. Med Hensyn til det ene af dem er det blevet antydet, at det muligens vilde blive taget tilbage, men derpaa talte min Ven her ved Siden af (Madsen) saalænge til Forsvar for det og kom tilsidst ind paa saa mange Betragtninger, at jeg ikke rigtigt kunde forstaa, hvorledes det hænger sammen dermed. Jeg vil dog advare imod at vedtage dette Forslag, idet jeg dog mener, at det at have en Rentefod vel er principielt urigtigt, men nu have vi engang noget Saadant; lader os ikke gjøre det om og ikke gjøre det værre endnu; jeg er overbevist om, at vi derved vilde komme til at handle netop imod, deres Interesser, som vi søge at fremme. Naar det ærede Medlem siger, at en Mand kan spekulere feil i Jordendomme, kan komme til at gaa fra Gaarden og blive husvild, ja, saa kan dette være ganske rigtigt; men hvad er det for Retninger, hvori der ikke skulde kunne spekuleres